

թողութիւնը որ առաջին կայ եւ պահանջներ զանազան քո ի պոստիւթիւնէ: Ընդ պահանջներն ի ժամու իւրում օրէն է քեզ մարտնչել: Եթէ խաղաց պահանջներն ի մարմնի, էջ ընդ նմա իրրեւ ի մարտ: Այն է նահատակ քաջ, որ ի ժամու իւրում յաղթէ մեղաց: Նախանձ մարտնչի ընդ քեզ, եւ դու պահե՛ս ի զինոյ: Մաւառուր մեղք սպանեն զքեզ, եւ դու զդուշապեալ ես ի հեռաւորէն: Տես զի ի ջերմ ժամանակի, ո՛չ մարտնչիս դու ընդ ցրտոյ: Յատյ ի ժամու իւրում պատահեալ, եւ արատոյ ի ժամանակի իւրում: Եւ իբրեւ յամենայն ցաւոց փախչիս, մարտքո ընդ մաւառուրին է: Եւ եթէ յորժամ մտաւին յաղթէ քեզ, տրամամարէ զքեզ զի լոնան ի ժամու զի կանգնեալն է ալի⁽¹⁾ եթէ ցածուցանես յաղթես, եւ եթէ ինքն իւրովի դադարէ, ընկերի՛ իւրում տայ տեղի: Առաջին մեղքն որ պաշտեցան զնան, զի ընկերին իւր պաշտեցին⁽²⁾: Հաւանեցուցանեն զքեզ ալիք ծովու, զի միմեանց տան տեղի: Ալեաց նման են եւ մեղք, յորժամ անցանեն ընդ խորհուրդս մեր: Այլ ի ցատման առնու զմեզ ի միւս անիրաւութիւն ընկենու: Մեղք ցըլ⁽³⁾ նկեր իւր տան զմեզ, եւ առնուն ի զուգակցէն իւրմէ: Դիւթութիւնք կախարդութիւնք եւ հմայք դառն են քան զամենայն մեղս: Ընկերութիւն է ընդ սատանայի, զի ընդ չարին խորհրդակից լինին: Եթէ ոչ ատեաց զմէն, ո՛չ ընդունի զնա ձախ այն: Եթէ ոչ ուրանալ⁽⁴⁾ զճշմարտութիւն, ո՛չ հաղորդի ընդ մտորութեան: Մենք նաւորութեամբ մուծանէ սատանայ զուրացողութիւն⁽⁵⁾: Ուրեք յայտնի ուրացուցանէ, ուրեք ի ծածուկ ուրացուցանէ: Զժպիրհն որ եհատ զյոյս իւր, յայտնի անուամբ ուրացուցանէ: Զոր տեսանէ թէ երկիւզած է, ի պատճառս իրիք ուրացուցանէ: Մեղմիս երեսաւք ուրացուցանէ եւ խորամանկ զմիւսմիտ: Եւ աւձն զի ետես զԱզամ եթէ ոչ ուրանալ⁽⁶⁾ յայտնապէս, ա՛յլ զիմա ք նեղեաց զնա, հպարտանալ ընդ ստեղծչին իւրոյ:

Հապաքակեաց (Շար.) Թ. Յ. Մ.

(1) Յայտ է թէ խանդարեալ է տեղիս այս, որպէս յայլ բազում տեղիս:

(2) Օր. դրէ՝ պաշտեցին, յորոյ վերայ գնէ ուղղին:

(3) Ի բառադիրս պահասէ:

Ս. ՅԱԿՈԲԻ ՆԵՐՍԷՆ

ԽԱԶՈՒԹԵՐԱՅԻ ՏՕՆԸ ԵՒ ԲԱՐԵՐԱՐ
ՄԵԼԿՈՒՆԵԱՆ ՀԱՐԱՋԱՍԱՅ ԳԵՆԱՏԱԿԸ

Ամեն. Ս. Պատրիարք Հայրը այս տարի, Ս. Խաչի տօնին (Սպտ. 30 կիր.) հանդիսութիւններուն փայլը աւելցուց իր ներկայութեամբ: Առաւուն Ն. Ամեն. Սրբազնութիւնը Ս. Պատարագ մատոյց Սրբոց Յակոբեանց Տաճարին մէջ եւ խոսեցաւ կրօնաշունչ քարոզ մը բնաբան զընկելով Պօղոս Առաքեալին սա՛ հաւատումը. «Խրիւս տրամեալք, եւ համապաղ ուրախ եմք» (Ք. Կրմբ. Զ. 10), եւ ըսաւ — «Կեանքի հակասութիւններն են որ կ'ապահովեն անոր նորոգումը, թէ՛ բնական երեւոյթներուն եւ թէ՛ մարդկային գոյութեան բոլոր շրջաններուն մէջ: Ներքին նըմանութեամբ մը, տրամութեան եւ ուրախութեան հակադասութիւններն ալ իրարու կը յաջորդեն մեր կրօնական զարգացումին ամէն մէկ փայկեաններուն: Եւ այդ փոփոխ վիճակներուն շնորհիւ կը նորոգուի մեր հաւատքը: Խաչն ըլլալով նշան մը ցաւի եւ արցունքներու, եղած է ու կ'ըլլայ նաեւ նշան մը ցնծութեան ու միախառնութեան: Ատո՛ւմ է որ բրիտանիան կը պահէ իր հոգեկան հաւատարակչութիւնը, առանց անձնատուր ըլլալու այդ ներհակ տրամադրութիւններէն մէկին կամ միւսին: Ա՛յսպէս կ'ըմբռնենք մեր կեանքին համար խաչին կատարած դերը, եւ ատո՛ւմ է որ մեր հոգիները ուրախ ըլլալէ չեն դադրիր՝ երբ կը տրամինք ո՛ր եւ ի՞նչ տի պատճառով»:

Ս. Պատրիարք Հայրը իր քարոզի ընթացքին շնորհակալութեամբ յիշեց Մեկքոնեան հարազատներուն բարեբարութիւնը, որք տարեկան հազար եգիպտական ոսկիի մշանջնաւոր նպաստով ապահովեցին ժառանգաւորաց վարժարանի երկու դասարաններուն ծախքը: Սրանց հանդուցեալ Գրիգորի յիշատակը եւ մաղթանքներ ըրաւ Տիար Կարապետ Մեկքոնեանի բարօրութեան համար: Ս. Պատարագի աւարտումէն ետքը կատարուեցաւ Հոգեհանգստի տոյն:

Երեկոյին ալ ընթրիք տրուեցաւ Միաբանութեան սեղանատան մէջ Մեկքոնեան գերդաստանի ննջեցեցոց յիշատակին, բոլոր Միաբանութեան եւ ժառանգաւորաց վարժարանի լինձայարանի աշակերտներուն, Ամեն. Ս. Պատրիարք Հօր նախապահութեամբ եւ սեղանէն ետքը դարձեալ կատարուեցաւ Հոգեհանգստեան պաշտօնը:

ՍԱՐԿԱՒԱԳԱՅ ԶԵՌՆԱԴԴՈՒԹԻՒՆ

Մեկքոնեան երկու դասարաններէն առաջինը աւարտած ըլլալով իր քառամեայ ընթացքը, չորս

